

Věc C-655/19**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

30. srpna 2019

Předkládající soud:

Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

22. března 2018

Odpůrce, žalobce v řízení v prvním stupni:

LN

Odvolatelé, žalovaní v řízení v prvním stupni:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Předmět původního řízení

Opravný prostředek podaný odvolatelem, žalovaným v řízení v prvním stupni, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu (okresní správa pro veřejné finance v Sibini), jménem a na účet Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (generální ředitelství pro veřejné finance v Brašově), v řízení proti odpůrci, žalobci v řízení v prvním stupni, LN, proti rozsudku, který vydal Tribunalul Sibiu (soud prvního stupně v Sibini), jenž se týkal zrušení správního aktu

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce ve smyslu článku 267 SFEU týkající se výkladu ustanovení článků 2 a 9 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

Předběžné otázky

1. Brání článek 2 směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty tomu, aby plnění, prostřednictvím kterého plátce daně, který jako věřitel získá nemovitost, která je předmětem nuceného výkonu rozhodnutí, a později ji prodá za účelem dosažení splacení zapůjčené částky, bylo považováno za ekonomickou činnost ve formě využití hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj?
2. Může být osoba, která provedla takovou právní transakci, považována za osobu povinnou k dani ve smyslu článku 9 směrnice 2006/112?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Směrnice 2006/112, čl. 2 odst. 1 písm. a); čl. 9 odst. 1 a článek 12

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (zákon č. 571/2003 o daňovém zákoníku), zveřejněný v *Monitorul Oficial al României* (Úřední věstník Rumunska), část I, č. 927, ze dne 23. prosince 2003, spolu s následnými změnami a doplňky, ve znění platném v referenčním období (dále jen „daňový zákoník“)

- článek 126, podle kterého jsou zdanitelná plnění taková plnění, která představují dodání zboží, nebo která jsou za dodání zboží považována, uskutečněná v Rumunsku osobou povinnou k dani, které je spojeno s jednou z ekonomických činností stanovených v čl. 127 odst. 2;
- článek 127 odst. 1, podle kterého je za osobu povinnou k dani považována jakákoli osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost uvedenou v odstavci 2, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti; odstavec 2 téhož článku stanoví, že mezi ekonomické činnosti patří mimo jiné činnosti obchodníků, jakož i využívání hmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj; podle odstavce 2¹ situace, ve kterých se fyzické osoby, které uskutečňují dodání zboží, stanou osobami povinnými k dani, musí být právními ustanoveními výslovně vyjádřeny;
- článek 152, který zavádí zvláštní režim osvobození od daně pro malé podniky, jejichž roční obrat je nižší než prahová hodnota 35 000 eur;
- článek 153, který v podstatě stanoví, že osoba povinná k dani usazená v Rumunsku, která vykonává nebo má v úmyslu vykonávat ekonomickou činnost zahrnující zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně z přidané hodnoty s nárokem na odpočet, je povinna požádat o registraci pro účely DPH v případě, že během kalendářního roku dosáhne nebo překročí prahovou hodnotu osvobození od daně stanovenou v čl. 152 odst. 1; tentýž článek stanoví, že v

případě, že osoba povinná k dani žádost v tomto smyslu nepodá, provedou daňové orgány registraci z moci úřední.

HG (Hotărârea Guvernului) nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (nařízení vlády č. 44/2004 o schválení prováděcích pravidel zákona č. 571 z roku 2003 o daňovém zákoníku), zveřejněné v *Monitorul Oficial al României*, Část I, č. 112 ze dne 6. února 2004, ve znění následných změn a doplňků

– prováděcí pravidla k článku 127 daňového zákoníku v bodě 3 stanoví následující:

„3. (...) (3) Fyzická osoba, která již není osobou povinnou k dani z důvodu jiné činnosti, provádí ekonomickou činnost, pokud využívá hmotný nebo nehmotný majetek, přičemž jedná samostatně a jako taková, a pokud je předmětná činnost prováděna za účelem získávání pravidelného příjmu ve smyslu čl. 127 odst. 2 daňového zákoníku. (...)

(5) V případě, že fyzická osoba pořizuje pozemky nebo budovy za účelem prodeje, je dodání těchto nemovitostí považováno za soustavnou ekonomickou činnost, uskuteční-li tato osoba více než jedno plnění v průběhu kalendářního roku. (...) Ačkoli je první dodání považováno za příležitostné, pokud dojde ve stejném roce k druhému dodání, nebude první dodání zdaněno, ale bude zohledněno při výpočtu prahové hodnoty uvedené v článku 152 daňového zákoníku. Dodání budov a pozemků, které jsou osvobozeny od daně podle čl. 141 odst. 2 písm. f) daňového zákoníku, jsou zohledněna jak pro určení povahy pravidelnosti ekonomické činnosti, tak pro výpočet prahové hodnoty osvobození od daně uvedené v článku 152 daňového zákoníku“;

– prováděcí pravidla k čl. 152 odst. 6 daňového zákoníku upravují situaci osob povinných k dani, které překročily prahovou hodnotu pro osvobození od daně, ale nepožádaly o registraci jako osoby povinné k dani pro účely daně z přidané hodnoty v běžném režimu, přičemž v bodě 62 stanoví, že pokud osoba povinná k dani dosáhla nebo překročila prahovou hodnotu osvobození od daně a nepožádala o registraci podle článku 153 daňového zákoníku ve lhůtě stanovené zákonem, příslušné daňové orgány uloží osobě povinné k dani zaplacení daně, kterou by měla zaplatit, pokud by byla zaregistrována pro účely DPH v běžném režimu podle článku 153 daňového zákoníku, a z moci úřední ji zaregistrují pro účely DPH v souladu s čl. 153 odst. 7 daňového zákoníku.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 V roce 2009 LN, žalobce v řízení v prvním stupni, fyzická osoba, poskytl panu JM různé zápůjčky v celkové výši 80 400 eur, jejichž splacení bylo zajištěno prostřednictvím zřízení zástavního práva k různým nemovitostem. V důsledku

nesplacení zápůjčky byly tři z těchto nemovitostí prodány v dražbě LN, který byl rovněž v postavení věřitele.

- 2 V roce 2010 LN prodal za částku 611 364 rumunských lei (RON) jednu z nemovitostí zakoupených v dražbě a za částku 1 000 RON další nemovitost pořízenou prostřednictvím kupní smlouvy v roce 2005.
- 3 Po překročení prahové hodnoty DPH prodal LN v letech 2011 a 2012 další dvě nemovitosti pořízené prostřednictvím koupě v dražbě.
- 4 LN byl podroben daňové kontrole, v důsledku které vydala okresní správa pro veřejné finance v Sibini v roce 2016 zprávu o daňové kontrole a platební výměr, ve kterém bylo uvedeno, že plnění uskutečněná od roku 2010 vedla, k 30. červnu 2010, k dosažení příjmu, jehož hodnota určila definici činnosti jako ekonomické činnosti vykonávané pravidelně za účelem dosahování příjmů. Bylo stanoveno, že tyto dvě nemovitosti, které plátce daně prodal v roce 2010, nebyly určeny pro soukromou potřebu, ale byly pořízeny za účelem dalšího prodeje a dosažení příjmů, takže není relevantní způsob pořízení těchto nemovitostí. Vzhledem k tomu, že byla překročena roční prahová hodnota osvobození od DPH stanovená daňovým zákoníkem, bylo stanoveno datum, do kterého měla být provedena registrace k DPH, tedy 10. července 2010, a datum, od kterého se LN stal osobou povinnou k dani pro účely DPH, tedy 1. srpen 2010.
- 5 Pokud jde o nemovitosti prodané v letech 2011 a 2012, první z těchto plnění bylo daňovým úřadem zpětně zařazeno do kategorie plnění osvobozených od DPH, neboť k dodání došlo po 31. prosinci roku následujícího po prvním převzetí, zatímco druhé bylo považováno za zdanitelné pro účely DPH; bylo stanoveno, že LN byl dlužníkem částky ve výši 55 224 RON, z čehož 35 145 RON z titulu DPH, částky příslušenství ve výši 14 807 RON jako úroků z DPH a 5 272 RON jako penále.
- 6 LN podal správní žalobu k Tribunalul Sibiu (soud prvního stupně v Sibini), kterou se domáhal zrušení zprávy o daňové kontrole a platebního výměru z roku 2016, jakož i rozhodnutí generálního ředitelství pro veřejné finance v Brašově ohledně stížnosti proti platebnímu výměru. Žalobce zpochybnil zařazení právních transakcí týkajících se prodeje nemovitého majetku pod pojem „ekonomická činnost“ a v důsledku toho svou registraci jako osoby povinné k dani pro účely DPH.
- 7 Tribunalul Sibiu (soud prvního stupně v Sibini) žalobě částečně vyhověl, přičemž prohlásil, že podstatnou charakteristikou ekonomické činnosti je dosahování pravidelných příjmů, takže pouhé pořízení a pouhý prodej nemovitosti nepředstavuje sám o sobě ekonomickou činnost. Následný prodej nemovitostí byl soudem považován výhradně za akt splacení zápůjčky poskytnuté v roce 2009.
- 8 Odvolatelé, žalovaní v řízení v prvním stupni, napadli rozsudek Tribunalul Sibiu (soud prvního stupně v Sibini) u předkládajícího soudu, Curtea de Apel Alba Iulia (odvolací soud v Alba Iulia).

Základní argumenty účastníků původního řízení

- 9 Opravným prostředkem je soud, který opravný prostředek projednává, navrhuje, aby zrušil napadený rozsudek, vydal nové rozhodnutí ve věci samé a zamítl žalobu jako neopodstatněnou a protiprávní. Odvolatelé, žalovaní v řízení v prvním stupni, mají totiž za to, že soud rozhodující ve věci samé se dopustil nesprávného posouzení, když prohlásil, že plnění, která uskutečnil LN, nemají ekonomickou povahu.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 10 Curtea de Apel Alba Iulia (odvolací soud v Alba Iulia), který má za to, že neexistuje žádná judikatura Soudního dvora a že jsou splněny podmínky pro použití článku 267 SFEU, žádá o výklad článků 2 a 9 směrnice 2006/112 za účelem stanovení toho, zda žalobce může být považován za osobu povinnou k dani a zda následný prodej některých nemovitostí pořízených věřitelem prostřednictvím nuceného výkonu rozhodnutí na základě zástavního práva představuje ekonomickou činnost za účelem získávání pravidelných příjmů nebo představuje pouhý akt splacení zápůjčky.

PRACOVNÍ DOKUMENT